

Життя наше

Столяри з ПМК - 173

ВОНО-то й прикро, що одна з потужніших виробничих структур району, Володимирецька ПМК-173, замість того, щоб готуватися до весни і вести меліоративні, оновлюючі роботи, змушена дошкуватися іншого заняття, міняти кваліфікацію і напрям своєї діяльності. Але, видно, таке життя...

Коли раніше меліоратори сповідували "оновлення поліської цілини" і щороку, з 1963-го, звітували, що загальна площа осушених земель складає 36033 гектари, зокрема гончарним дренажем -- 27524 гектари, а на 13 польдерних системах -- 4638; що подвійне регулювання повітряного режиму ведеться на площі 30894 гектари, то сьогодні... Сьогодні ці історичні дані приводимо лише для роздумів та історії. І все ж недалеко той час, коли знову знадобляться знання, майстерність і вміння досвідчених трактористів, екскаваторників, бульдозеристів. Адже всі меліоративні системи просять господарської державної руки і мають овитися.

Проійшло майже чотири десятиліття. Якщо по інших районах поліського краю споріднені підприємства "наказали довго жити", то ПМК-173 -- існує. Вона теж вимушено змінила профіль діяльності, взяла курс на будівництво, і досить вдало.

Де тільки не побачиш тепер ПМКковських штукатурів-малярів! Де лишень не красуються вікна і двері, виготовлені майстрами тутешнього столярного цеху! На пилорами і в майстерні донині трудиться десяток людей, які практично і є застрільниками всіх подальших починань.

Погляньте на фото внизу: на пилораму підприємства завезено ділову деревину. Завідуючий виробництвом Валерій БІРЕЦЬ спільно із бригадиром пилорамників Валерієм ВИШНЕВСЬКИМ заміряють кожну колоду. А відтак дужі руки Анатолія КУЦА, Олексія ШАМИ, Олександра ШВИРИДА і Сергія ЗАДОРЖНОГО пустять у хід вагонетку, запрацюють пили, і з-під них зубастих, вийдуть готові дошки. Коли це станеться, золоті руки майстра-столяра Петра Васильовича ДЖИГАЛЮКА, котрий (дивіться на фото вгорі) років 20 несе тут нелегку вахту, сотворять диво: вікна і двері, які десятиліттями служимуть людям.

Столярку виготовляють ПМКовці як для "своїх" об'єктів, так і на замовлення громадян, підприємств і організацій. Одна з останніх адрес -- церква у Заболотті. Замовлення, можна сказати, унікальне, творче. Але ж і майстерності не позичати!

За 1999 рік ПМК-173 виконала загальний обсяг робіт на 80 тис.грн. (для по-

рівняння: в 1998 році на 610 тис.). Середня облікова чисельність працюючих торік складала 113 чоловік. Крім цього, споруджували ставки в селі Березино для підсобного господарства РАЕС. Закінчили будівельні роботи і здали в експлуатацію центр по обслуговуванню престарілих громадян. Реконструювали дитячий садок під амбулаторію у Великих Цепцевичах, вели опоряджувальні роботи ФАПУ в селі Чудля.

Перекрили ПМКовці дах районного Будинку культури, побудували гараж для публікарні, відремонтували неврологічне та ЛОР-відділення райлікарні.

В даний час вони будують захисну дамбу в Собіщицях.

Г.ШТЕРН.
Фото Сергія Дуляницького.